

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

† Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118).
Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἦχος πλ β'. Ἐωθινὸν δ'.

(Τυπικὸν 20ῆς Σεπτεμβρίου §16).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', Μεθέορτα γ', καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος Πα

N^{Πα}
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα}
α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου
θυ σια ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα}
ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{Πα}
η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ^{ασ}του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγξι με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϞ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα}
υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο
μι αν

Π^Μ
ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα}
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα}
ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα}
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου ψαν
πα γι δα μοι

Κ^{Πα}
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἐξομολογήσασθαι
τω ο νο ο ο μα τι ι ι ι σθ


Ν^{Πα} ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταυ ρω ω α νη η η η λθες ι να τους εν σκο τει


θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους συ να

να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε κροι οις ε λε


ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου



 φω ω τος παν το δυ υ υ να α α με ε




 Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
 

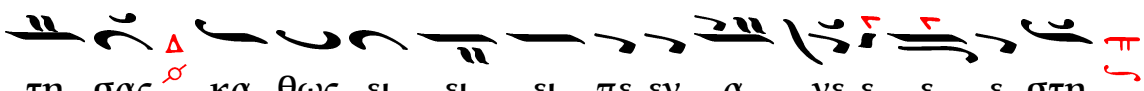
 αν τα α πο



 δω ω ως μοι



 η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α



 τη σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη




 και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω



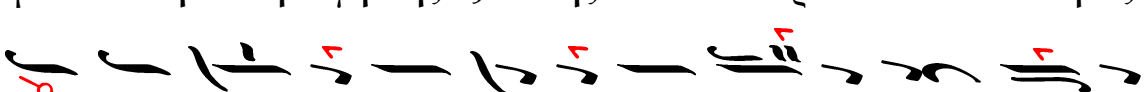
 ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες κρα αυ



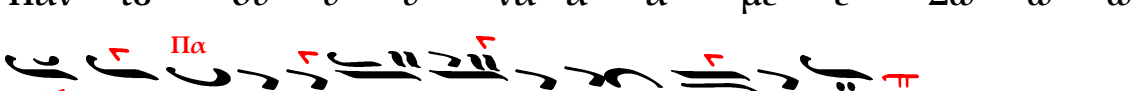
 γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω




 μεν η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως



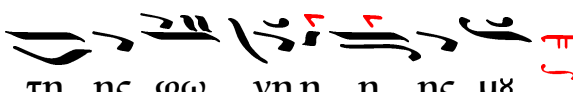
 Παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω



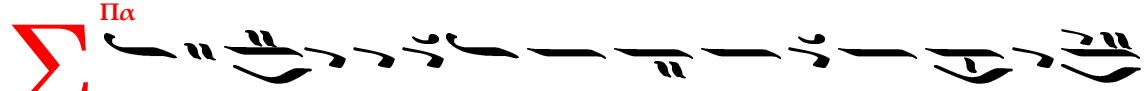
 τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
 



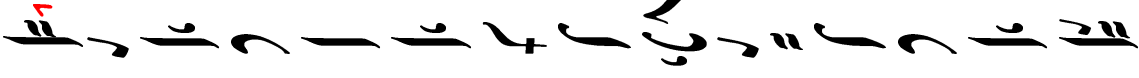


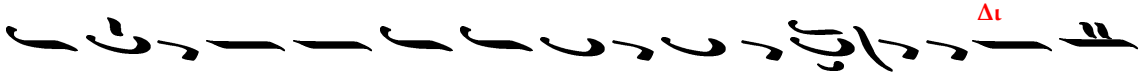



 ει σα κςσον




 τη ης φω νη η η ης μϛ

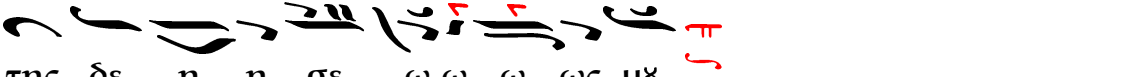
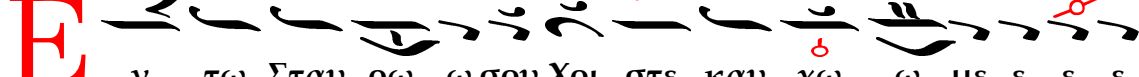
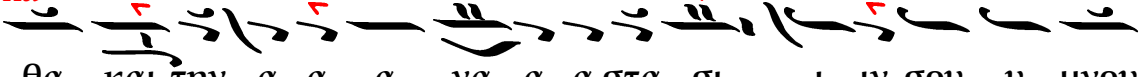

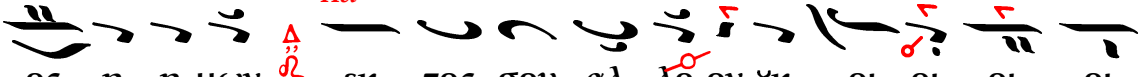


 ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση


 η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ υ

 υ υ υ υ υ γω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

 τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα τη η η σας θα α

 να α α α τον εις τα βα α α α θη τα της θα α

 λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο τα

 προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσπιπτοντε ε ες ι κε

 ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α ας εκ

 τω ων νε ε εκρων ε λε ε η σο ον η η η

 μας

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα 
 εις την φω νην


 της δε η η σε ω ω ω ως μϞ

Εν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε ε

 θα και την α α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου

 μεν και δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει Θε ε

 ος η η μων εκ τος σου αλ λο ον Ϟκ οι οι οι οι

δα α α μεν

Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι παρα σοι ο ι ι λα σμοσεστιν

Ο ο φιν α α νε στηλω σεχαλ κων πα λαι Μω υ

σης ο θε ο ο πτης προς την α ναι ρε ε σιν των

δακνοντων ο φε ων αυτος δε ο ο λωνσαυτον ε πι

ξυ λθ α νυ ψω σας Σω τηρ μθ ζω ω ω σας παντας εν τω

θει ω σθ και ζω η φο ρω Σταυρω ος νυ υν α νυ ψθ με

νος φλε ε γει φα λα γ γας δαι μο νων και τρε πει των

βαρ βα ρων φυ λα και φρου αγ μα τα

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ χη

μθ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Σ υ υ μθ το ο φθα ρ τον τε και θνη τον Σω τε ρ εκ Πα ρ

θε νθ φο ρε ε σας και Θε ο μη το ο ρος α

φθα ρ τον α πε δει ξας και προς ζω ην και τρυ φην α τε

λευτητονειλκυσαςπροςηνεπανααγεις παντας τες υμ
 νονταςσε λογε Χριστε ο Θεος ο πλοονκραται ον
 ενπολεεμοις Δεσποτα τονθειον Σταυρονσθ
 τωπιστωσθ Ανακτιδω ρθμενος

Στίχ. ζ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς

πρωΐας ελπισατω Ισραηλ επιι τον Κυριον

Ααμφονφωσ απροσιτονημιν εργονγαρε
 σμεντωνχειρωνσθ παντες Χριστε ο Θεος ο
 πλωδεστεφαναωσοντες ευσεβεις Βασιλεις νικας τς
 τοιςδω ρθμενοςκαταπολεμιων τειχοςκαιοχυρω
 μα ισχυνκαι ασυυλον ολβοντον Σταυρονσθ
 πλτς 8 σιν Υψιστε ο αφθορος μητραν Σω
 τερυποδυστης Θεομητορος

Και τῶν Ἁγίων.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βουξ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
 τον Ισραηλ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ

A νωθεν η κλη σις σου εκ απ αν θρω πων Ευ στα

θι ε αλλ αυ το ος σοι ο πα νε ται Χρι στο ος ο

φι λανθρωπος και α γρευ ει μα ακαρ πι στε ως δι

κτυ υ οις και τω βα πτι σμα τι αυ τσ α πο

κα θα ρας τας α α μαρ τι ας σ προς βι ς πει ρα στη

ρι ον υ πο μο νην σοι προ τει νε ται ο Δε σπο ο

της και δει κνυ σι νι κη τη ην δι α βο η τον

Στίχ. θ'. Αινεΐτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τεσ οι λα οι

X αι ρων εν νε ο τη τι της α ρε της το γυ μνα

σι ον υ πε δε ε ξω Ευ στα θι ε των παι αι δων

στε ρσ με νος και της σης συ ζυ υ γσ την αι χμα λω

σι ι αν υ πε νε γ κων καρ τε ρι κως και υ

πο μει νας θη τει ει αν α τι μον αλ λα σε πα να οι

δι με η εν πο λε μοις αν δρει α σσ πο θη το ον

κα τε στη σα το και λαμ πρω ως ε πα νη γα γε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Η ει ον ως θυ μι α μα δι α πυ ρος ευ ω δε

στατον και τερ πνο ον ο λο καρπωμα θυ σι ι α

ευ προσδεκτος προσφο ρα τε ζω ω σα και τε λει ο

τα α τη συ προ ση νεχθηςτω Θε ω παν οι κε

σι α καρ πο ο φο ρα με νος δι ο σε η ς ρα

νι ος νυν κα τοι κι α Ευ στα θι ε συν τοις σοι οις

ει σε δε ξα το και Α γι ι ων στρα τευ μα τα

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ο δευ τε ρος Ι ωβ Ε ε ευ στα θι ι ος τον

βι ι ι ον τας α αθ λη ς και αι τς ς ς στε φα α

νῆς εἰς προ τρον πην α α ρε ε των ε αυ το ον η η
 μιν προ ο ε ε ε θη η η η κε και αι στη λην
 καρ τε ε ρι ι ας υ περ βα α α ας α λη η θω
 ω ως τον Ι ωβ τη α ρε τη συν τη συ ζυ
 γω ω ω και αι αι τοις τε εκ νοις ο πι στος ε εν
 βι ι ω και α κρα δα αντος ε εν πει ρα α σμοις και
 εν α θλη η σειει νι ι ι κη η φο ο ο ρος ο ον
 προ ο σα ξω ω μεν εις προ σβει ει ει ει αν Χρι ι στω τῶ
 δω ρη θη ναιται αι αις ψυ χαι αι αι αις η η η η
 μων φω τι σμον και ι λα σμο ο οντων πλημ με ε
 λη μα α α των

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τῶ ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε
 ε ε νε ^{Δι} τισ μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο
 ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ
 Πα τρος ^Δ εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο
 αυ τος εκ σου ουτης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν
 α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει Θε ε
 ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο
 ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η η
 μας ^{Κε} ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω πων τε
 μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ
 υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο
 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω
 ω ω ω ^Δ

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.
 ᾠχος Δι-Θι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
 ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ β̄ Δι-θ.


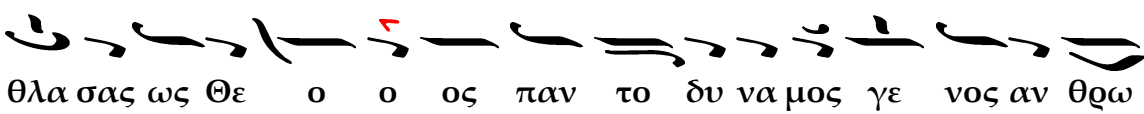
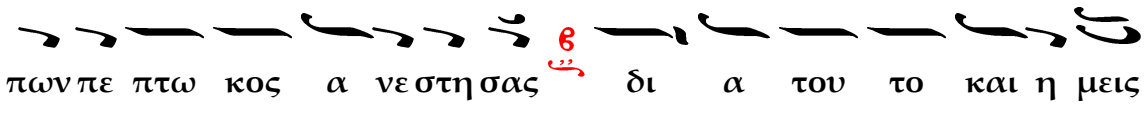
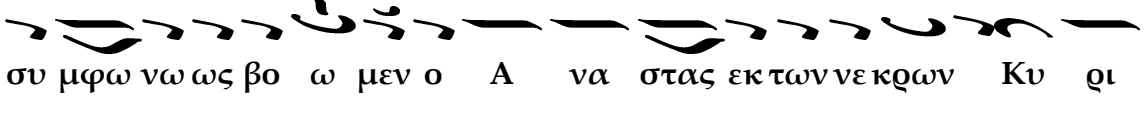

Τ^{Δι} ἡν ἀναστασι^β ι^β ιν σου Χρι^β στε Σωτηρ Ἀγ γε
λοι υ^β μνου σιν εν ου^β ρανοις και η μα^β ας τους ε^β πι γη ης
κα τα^β ξι ω^β σον εν^β κα^β θα^β ρα καρ^β δι α^β σε ε^β δο^β ξα
ζειν^β

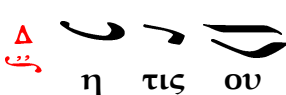
Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

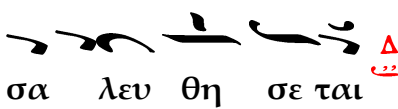
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμεφυτε Παρθένε.



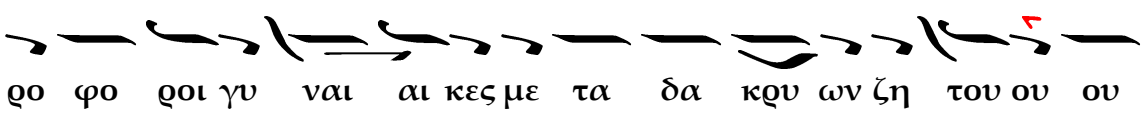
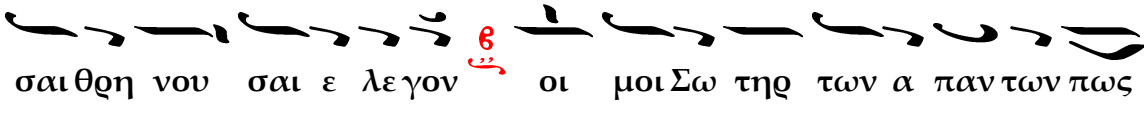
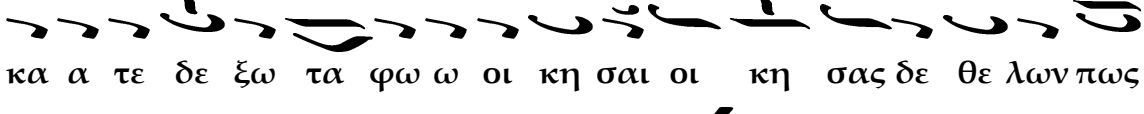
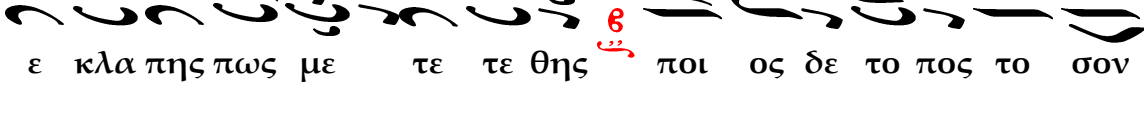
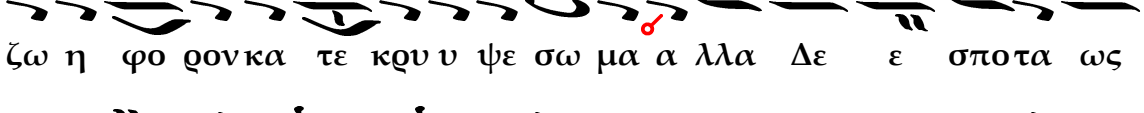
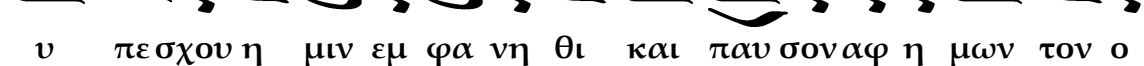
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν 
και περι ε ζω σα το

Π^{Δι} 
υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν

θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ ναμος γε νος αν θρω

πων πε πτω κος α νε στη σας ^Θ δι α του το και η μεις

συ μφω νω ως βο ω μεν ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι

ε δο ξα α σοι ^Θ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, 
η τις ου


σα λευθη σε ται ^Δ

Ρ^{Δι} 
ευ σε ως η μας τη πα λαι χριστος ε πα νορ θω ωσαι

θε λων ^Δ σταυ ρω προ σπη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον μν

ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου ου

σαι θρη νου σαι ε λε γον ^Θ οι μοι Σω τηρ των α παν των πως

κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε λων πως

ε κλα πης πως με τε τε θης ^Θ ποι ος δε το πος το σον

ζω η φο ρον κα τε κρυ ψε σω μα α λα Δε ε σπο τα ως

υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σο να φ η μων τον ο

δυρ μον τω ων δα κρυ ων ^ε θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γε λος
προσαυ τα α ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ σα με
ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ
ρι ος τω κο σμω δω ρου μενος ι λα σμον και το με γα
ε λε ος ^ε

Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, ^Δ
εις μα κρο

ο τη τα η με ρων ^Δ
^{Δι}
Σ ταν ρω θεις ως η βου λη της Χρι στε και τον θα να
τον τη τα φη σου ου σκυλευσας ^ε τρι η με ρος α νε στης
ως Θε ος με τα δο ξης ^ε τω κο ο ο σμω δω ρου με
νος α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος ^ε





Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Πά ρ

^{Πα}
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι ^ε




^{Πα}
Α δα μαν τι ι νε την ψυ υ υ χην ^Δ ^{Δι} πως σε κατ








α ξι α αν ε παι νε ε σω ω ω ω μεν την γαρ
 φυ υ σιν υ υ υ πε ερ ε ε ε βης χρη μα των
 και αι παι αι αι δων και της συμ βι ς στε ρθ ς ς με
 ε ε ε ε νος την μα κα ρι ι α α αν ε ε κει
 ει ει νην και α οι δι μον φω ω νην τθ Ι ωβ ε ε
 εξ ε βο ο η η η η σας ο Κυ ρι ος ε ε
 ε ε δω ω ω κεν ο Κυ ρι ο ο ος α φει ει
 λε ε ε ε το ως τω Κυ ρι ω ε ε ε ε
 δο ο ο ο ξεν ς τω και αι αι ε γε ε νε ε ε
 ε το αλλ ον η γα πη η σας Θε ε ον και ον θεο
 μως ε πε πο ο ο ο θη η η η σας πα λιν σοι τς
 φιλ τα τς ε ε ε δω ρη η η η σα α α α το
 συν α θλη τας γε ε νε σθαι σοι προ μη θευ σα α
 με ε ε ε νος μεθ ων δι α ποι κι λω ω ων βα α
 σα α ανων το μα κα ρι ον τε ε λο ο ος δι η
 η νυ υ υ υ σας αυ τς και συμ πρε σβευ τας


 σὺ λα βο ο ο ο με ε ε ε νος ^{Πα} καρ τε ρο

 ψυ υ ψε ^{Δι} Ε ευ στα α θι ι ι ι ε ^{Κε} δυ σω ω

 πη η η η σον ^{Πα} λυ τρω θη η η η ναι η η μας των

 α νο ο μι ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος  Πα 


Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τὸ θ θς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

 νων α α α μην


Σ^{Πα} η με ε ρον προ ερ χε ται ο Σταυρο ο ος

 του ου Κυ ρι ι ι ι ου και πι στοι ει εισ δε

 χο ο ον ται αι α α αυ το ο ον ε εκ πο ο ο

 θου και λαμ βα νου σιν ι α μα τα ψυ χης

 τε ε ε και σω ω ω ω ω μα α α α τος και αι

 πα α σης μα α λα κι ι ι ι ας αυ το ον α

 σπα α σω ω με ε ε ε θα τη χα ρα και τω ω

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Δι-θ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι μαρ τυ ρες σε Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
των στε φα νος ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι ας
εκ σε τῶ θε ὀ η μων σchon τες γαρ την ι σχυν σε τῶς
τυ ραν νος κα θει λον εθ ραν σαν και δαι μο
νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε
σι αις Χρι σε ο θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

ἢ τὸ ἐξῆς τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου.

Γερασίμου.

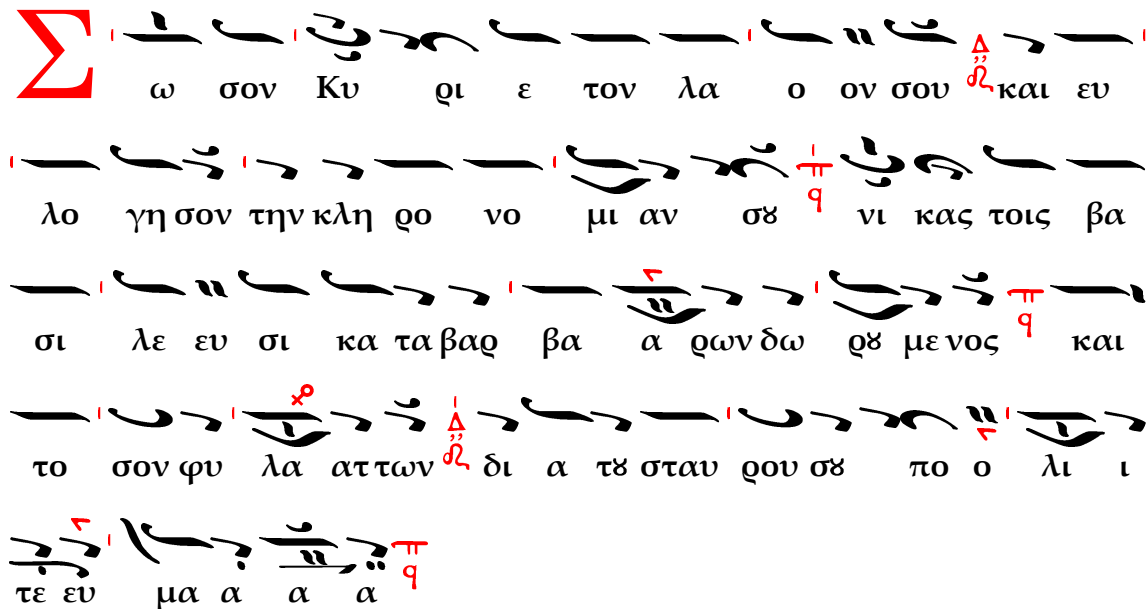
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Α γρευ θεις ου ρα νο θεν προς ευ σε βει αν εν δο
ξε τη τῶ σοι ο φθεν τος δυ να μει δι ε λα α φῶ Ευ
σταθι ε ποι κι λος καθ υ πε στης πει ρα σμῶς και η στρα
ψαεν α θλοισι ε ροις συν τη θει ει α σε συμ
βι ι ω και τοις υι οις φαι δρυ νων τῶς βο ων τας σοι
δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο ξα τω
σε ε στε φα νω σαν τι δο ξα τω δει ξαν τι σε Εν παν



Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα φ



Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *